

איהוד הירדן

נומשלת פלסטין תהיה חופשית בעניני קליטה.

אמנת-האיחוד תכיר בזיקתה המיוחדת של מדינת-פלסטין לעמי ערב, ומכשירי האיחוד יופעלו כדי לתת לזיקה זו ביטוי מעשי. מדינת-פלסטין תהיה חופשית בקליטת מהגרים ערביים, ומלוא האחריות לקליטה זו תחול עליה.

שתי המדינות מכירות באחריותן המשותפת לחיפול בעית פליטי פלסטין. תוקם רשת מיוחדת מטעם ממשלת האיחוד, בהשתתפות נציגי שתי המדינות, לשם קליטתם ושיוקוםם של כל הפליטים הרוצים בכך בשטח מדינת פלסטין, בעזרת קרנות בינלאומיות ותמיכת שתי המדינות.

תושבי פלסטין, ותושבי ישראל ממוצא ערבי, יהיו חופשיים להשתתף במסדות הבינלאומיים של האיסלאם והנצרות. זכות מקבילה תהיה בידי הדרוזים ושאר העדות.

האזרחות תהיה משותפת, התושבות תהיה נפרדת.

תושבי שתי המדינות יהיו אזרחי האיחוד, וישאו את דרכוני האיחוד. לא יהיו שום הגבלות לתנועה חופשית של כל אזרחי האיחוד בכל שטחי האיחוד, בשתי המדינות כאחת.

כל אזרח האיחוד יהיה תושב ישראל או פלסטין. זכות-התושבות תהיה נפרדת, ותושבי מדינה אחת לא יהיו רשאים להתיישב בתחום המדינה השניה ללא היתר מיוחד מטעם ממשלת מדינה זו. הוא הדין לגבי רכישת קרקעות של תושב המדינה האחת בתחום המדינה השניה.

מקומות-הקודש של כל הדתות יהיו כפופים לממשלת האיחוד.

בידי ממשלת-האיחוד הסמכות לפקח על מקומות-הקודש של כל הדתות, הנמצאים בתחום שתי המדינות, והיא תערוך לגישה החופשית ולחופש הפולחן במקומות אלה לכל אזרחי האיחוד ואזרחי מדינות זרות.

ממשלת האיחוד תזדהה עם תנועת-השיחרור של עמי אסיה ואפריקה.

מדיניות-ההגנה של איחוד-הירדן תהיה מבוססת על השאיפה לשלום במרחב השמי והשתלבות כל עמיו במערך בטחוני, לכללי ותרבותי. לצורך זה תיטול ממשלת-האיחוד לידה את היוזמה להקמת חבר המדינות השמיות (החבר השמי) שיבוא במקומו של חבר המדינות הערביות (החבר הערבי) הקיים, ויתאם את המאמצים הפוליטיים, הכלכליים והתרבותיים של כל עמי המרחב.

האיחוד יתמוך בכל תנועה או מפלגה בארצות-ערב אשר תדגול אף היא במטרה זו. בזירה הבינלאומית יזדהה האיחוד עם מלחמת-השיחרור של עמי אסיה ואפריקה מעול הקולוניאליזם, וישתתף בהקמת גוש שלישי, עצמאי, בלתי-תלוי כגוש המערבי הסובייטי.

האיחוד יתנגד להצטרפות לכל אמנה צבאית או פוליטית הקשורה באחד משני הגושים בעולם והמכוננת נגד השני.

האיחוד יפקח על חינוך הדור הצעיר של שני העמים.

כל תעמולה אנטישמית בשתי המדינות תיאסר על-ימי החוק ותיחשב כפשע נגד המדינה. לאנטישמי ייחשב כל פרסום העשוי לזרוע פירוד ושנאה בין שני העמים השמיים, וכל הסתה על רקע לאומי, דתי או גזעי נגד כל אדם או עם במרחב השמי.

שתי המדינות תהיינה חופשיות בניהול מערכות-החינוך שלהן, אולם שר-החינוך של ממשלת-האיחוד יהיה מוסמך לפקח עליהן, לאסור כל ספר-לימוד או להרחיק כל מורה שיימצא אשם במגמות אנטישמיות.

- החינוך בשתי המדינות יהיה מושתת על העקרונות הבאים:
- טיפוח הגאונה הלאומית והדגשת השאיפות הלאומיות של בני שני העמים.
- הכרת ההיסטוריה של ארץ-ישראל בכל התקופות, ההיסטוריה של עמי ערב וההיסטוריה של העם העברי.
- הדגשת השותפות התרבותית של כל העמים השמיים, מאז שחר ההיסטוריה ועד היום.
- יצירת תמונת-עולם בה ינתן המקום המתאים לתרבויות אסיה ואפריקה.

האיחוד יהפוך בהדרגה למדינה מאוחדת.

המגמה של מייסדי איחוד-הירדן תהיה ליצור את המכשירים שיאפשרו מעבר הדרגתי ואורגאני ממסגרת פדרטיבית למסגרת של מדינה מאוחדת. עליידי העברה הדרגתית של פמכויות ריבוניות מן המדינות אל האיחוד.

מעבר זה ייעשה, בכל שלב-כשלב, כתוצאה מרצונם החופשי של שני העמים, עם התפתחות יחסי האמון והשותפות ביניהם והשואת רמת-המחיה בפלסטין לנו שתשרור בישראל. שום שינוי לא ייעשה בחוקה של אמנת-האיחוד אלא אחרי אישורו בהחלטת הרוב הן בכנסת ישראל והן במג'ליס של פלסטין.

איחוד-הירדן יהיה מרכז התנועה לאיחוד המרחב השמי כולו.

עם הגשמת השותפות השמית, הלכה למעשה, בחיים היומיומיים של איחוד הירדן, התפתחות הסכנית והמשקית של עמי ארץ-ישראל והפיכתם למרכז-הכובד של העולם השמי, תהיה מגמת ממשלת-האיחוד ליצור מסגרות רחבות יותר לשותפות מעשית.

תעודתן של מסגרות קונפורטיביות אלה תהיה לשבור את חומות-המכס בין הארצות השמיות, ליצור מערכה בטחונית אחידה וליצור מאגר מרכזי לכוחות התרבות, הטכניקה והכלכלה. איחוד-הירדן יזווג תוכנית-פיתוח מרחבית כוללת, ויעמיד את כושרו התעשייתי ואת כוחותיו הטכניים לרשות התוכנית בכל רחבי המרחב.

- המסגרות הקונפורטיביות העשויות לבוא בחשבון, ברבות הימים, הן:
- ברית מדינות של איחוד-הירדן ולבנון.
- ארצות-הברית של סוריה רבתה, כקונפדרציה חופשית של איחוד-הירדן, לבנון, סוריה וחבל-הדרוזים האוטונומי.

- אמנת המהרון הפורח, בהשתתפות ארצות סוריה ועיראק.
- חבר העמים השמיים, בדומה לחבר העמים הבריטיים, כמסגרת חופשית של כל הארצות השמיות השואפות לשתף פעולה להחזרת הפריחה התרבותית, העצמאות המדינית והשיגשוג הכלכלי למרחב כולו.

המרחב השמי:

המרחב השמי מחולק כיום ל-19 יחידות מדיניות, עם אוכלוסיה כוללת של 77,468,000 נפש. להלן הפרוט (השטח במילין מרובעים):

- אלג'יריה: באופן רשמי, חלק מצרפת עצמה. השטח: 851,075 אוכלוסיה: 8,676,000.
- באהריין: קובץ איים קטני גבם במפרץ הפרסי, אשר התי שובים בהם באריין עצמה ר מוחאריק. כפופה לחסות ברי מית. השטח הכולל: 250. ה אוכלוסיה: 120,000.
- חוף שבית-היחשק: אזורי-חופות בריטי, ששמו נובע משבית-היחשק שנכרתה בשי עתו בין בריטניה הגדולה ל בין שהדירחים ששכנו בחוף זה. שטח כולל: 16,000. ה אוכלוסיה: 105,000. האזור, השוכן בחצי-אי ערב על חוף המפרץ הפרסי, מחולק לחצי לים הבאים, אשר על כל אחד מהם שולט שייך: אל-ערביקה, ראם אל-חיימה, אום אל-קוויין עו'מין, דובת, אברדאבי, כלי בה, סאריג'ה.
- מונג'יס: מדינה עצמאית, כפופה לשי עשה להלכה לשלי טזנו של ביי, עומרת ליהפך לרפובליקה. השטח: 43,313. ה אוכלוסיה: 3,210,000. מנת קת בהדרגה את קשריה עם צרפת.
- ישראל: השטח: 7,800. ה אוכלוסיה: 1,850,000.
- כוויית: אזורי-חופות ברי, תחת שלטונו של שייך, בקצה הצפוני של המפרץ ה פרסי. השטח, יחד עם האי בוביאן: 6,000. ה אוכלוסיה ה מיושבת המשווערת: 150,000.
- לבנון: רפובליקה עצמי אית. השטח: 3,470. ה אוכלר מיה: 1,130,000.
- לוב: ממלכה מאוחדת של שלושה אזורים: ברקה, טרי מולימניה, פואן. השטח: מעל ל-1,000,000. ה אוכלוסיה: כ-1,350,000.
- מוסקאט וטומאן: אי זוריה-חופות בריטי, תחת שלטר נו של שולטאן. תופסת את ה פינה הדרומית-מזרחית של הצי אי ערב. השטח: 82,000. ה אוכלוסיה: 550,000.
- הממלכה ההאשמית הירדנית: ממלכה אחרי